

Hadekampagne mod Putin og Rusland eskalerer ud af kontrol

12. okt., 2016 – Hadekampagnen imod Rusland og imod præsident Vladimir Putin eskalerer time for time og skaber et klima for en total krig. Dagens *New York Times* tog føringen med en lederartikel, underskrevet af redaktionen, og som fortsatte med at anklage GOP-præsidentkandidaten Donald Trump for at være »Hr. Putins puddelhund«, fordi han nægter at køre med den anti-russiske klat.

»Det er uacceptabelt, at hr. Trump nægter at acceptere Ruslands rolle med at støtte Syriens brutale diktator, Bashar al-Assad, og at fordømme de bombardementer, der har dræbt tusinder af civile i Aleppo og andetsteds. I stedet ignorerede han borgerkrigen og roste faktisk ikke alene Rusland, men også hr. Assad og Iran for at 'dræbe ISIS', Islamisk Stat.

The Times publicerede ligeledes en hysterisk svada om Ruslands anvendelse af »maskirovka«, misinformation, som en del af krigsførelsen, og nævnte invasionen af Krim, deployeringen af russiske soldater i civilt tøj til det østlige Ukraine, samt beskyldningen om, at det var amerikanske droner, og ikke russiske bombefly, der angreb nødhjælpskonvojen i Syrien i sidste måned.

»Eksperter frygter«, skrev *Times*, »at det næste teater for sådanne taktikker kunne blive det baltiske område, hjemsted for betydelige minoriteter af etniske russere, så vel som også hjemsted for en stor, russisk militærbase i Kaliningrad.« *Times* opdigtede dernæst et scenarie for en russisk invasion i de baltiske stater, under dække af et handelsskib, der går på grund og leverer påskuddet for en begrænset, russisk troppeinvasion.

En artikel i *Foreign Policy* af Peter Rough har overskriften, »Den bedste måde at besejre Islamisk Stat og lykkes i Syrien? Træng Putin tilbage.« Artiklen anklagede Rusland for at ignorere mange tilbud fra Vesten om at samarbejde i Syrien, fordi Rusland forfølger en politik for kontrol over hele korridoren fra Damaskus, gennem Latakia til Aleppo, og krævede en barsk, amerikanskstøttet modstand mod den russiske tilstedeværelse i Syrien. Rough foreslog, at, med sammenbruddet af Kerry-Lavrov-diplomatiet, står Obama umiddelbart for at sammenkalde til et møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at afgøre, hvordan man skal optrappe i Syrien. Forfatteren krævede en betydelig opgradering af den amerikanske støtte til syriske oprørere, der bekæmper regimet i provinserne Homs, Idlib og Aleppo.

»Medmindre USA er med til at forme en ny, regional orden, der giver magt til disse moderate sunni-arabere imod shia-dominans, er vi dømt til et evindeligt nak-en-muldvarp-spil i hele området.« Rough støttede fuldt ud den tyrkiske invasion af det nordlige Syrien, der er rettet mod kurderne, og tilføjede, at »Obama-administrationen aggressivt bør bakke op om Tyrkiets støtte til den Frie Syriske Hær i provinsen Aleppo.« Han opfordrede også til, at USA skulle bevæbne og støtte en nyligt dannet Frie Idlib-hær. Rough sluttede med at opfordre Kerry til at træde tilbage, hvis Obama ikke bemyndiger en stor, amerikansk militæroptræning for at »påføre Rusland, Iran og Assad meningsfulde omkostninger«.

I en tale på en Atlanterhavsråds-konference i Washington den 6. okt., opfordrede NATO's tidligere generalsekretær Anders Fogh Rasmussen de europæiske NATO-lande til at øge deres forsvarsudgifter, alt sammen rettet mod Rusland. Han fremførte, at Putin kun respekterer »en magtdemonstration«, og at det er den eneste måde at standse ham i at iscenesætte en direkte konfrontation med NATO i Europa.

Foto: NATO's tidligere generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen.

Lad jer ikke intimidere af Obamas og briternes løgne og tomme trusler

Leder fra LaRouchePAC, 12. oktober, 2016 – På vegne af det britiske system er præsident Barack Obama engageret i en stor løgnekampagne, med trusler om krig mod Rusland og Kina. Med den franske Hollande-regering på slæb, gør Obama tegn til sin hensigt om en militær intervention i Syrien, om at bringe Rusland for Den Internationale Straffedomstol i Haag for krigsforbrydelser begået i Aleppo, og lignende ordsqualder.

Men kendsgerningen er den, at denne britiskdirigerede kampagne af løgne og trusler drives frem af deres totale frygt og panik, og de har rent faktisk ikke kapacitet til at gøre alvor af deres trusler eller bevise deres løgne, hvis de bliver udfordret.

Briterne er ved at blive vanvittige over udsigten til det totale tab af magt, i takt med, at deres transatlantiske finanssystem står til at kollapse. Man har nu åbent indrømmet, at Den Europæiske Centralbank mørklagde Deutsche Banks bankerot, da den gennemførte de såkaldte stresstests i slutningen af sidste år. Ikkeeksisterende aktiver, der stammede fra salg, der aldrig fandt sted, blev af Deutsche Bank bogført som kapitalreserver for at skjule det faktum, at de er dømt til undergang, medmindre de underkastes en total omstrukturering, hvorunder deres derivatbeholdning på 46 billioner euro annulleres og banken atter gøres til en traditionel, tysk detailbankvirksomhed. HSBC, flagskibet i City of Londons offshore narkotikaimperium, udsendte onsdag en nødvarsling om et umiddelbart forestående sammenbrud af den

transatlantiske aktiemarkedsboble.

Tidligere NATO-generalsekretær Rasmussen opfordrede europæiske stater til at begynde en massiv oprustning med henblik på at konfrontere russiske trusler, hvilket er et komplet bedrag. De europæiske stater er bankerotte, og der er allerede en voksende modreaktion i Tyskland og andre steder mod forslaget om nye sanktioner mod Rusland.

I Syrien er bundlinjen den, at USA, Storbritannien, Frankrig og Golfstaterne har brugt milliarder af dollars på at opbygge en hardcore Islamisk Stat og en al-Qaeda-terroristorganisation for at vælte Assad-regeringen, og Vladimir Putin greb ind og ødelagde deres plan. Nu er den syriske hær, med russisk støtte, på nippet til at knuse disse terrornetværk i Aleppo. Så derfor beskylder franskmændene, briterne og Obama-administrationen alle Putin og Rusland for krigsforbrydelser i Syrien, alt imens de er engageret i deciderede forbrydelser mod menneskeheden i Yemen. Obama-administration truer nu med en direkte militær intervention for at styrke de patetiske saudiere, hvilket blot yderligere ville udvide listen over forbrydelser mod menneskeheden, som Obama begår.

For at dække over deres egen panik og faktiske rædsel over det truende krak af hele deres system, så gennemfører briterne en ondsksfuld kampagne for at skræmme og demoralisere det amerikanske folk, hovedsageligt ved, gennem de kontrollerede medier, at forvandle det amerikanske præsidentvalg til et pornografisk mareridt.

Der er også reelle problemstillinger, som skaber panik i den amerikanske befolkning. Først og fremmest har Obamacare-programmets kollaps, som lige fra starten forudsås af Lyndon LaRouche, forfærdet et stort flertal af amerikanere, der konfronteres med en umulig situation med en 50-procents forhøjelse i årlige præmier for sundhedsydelser og dramatiske nedskæringer i ydelserne. Selv den tidligere præsident Bill Clinton sagde fornylig til en demonstration i Michigan, at

Obamacare er en katastrofe: »Man har dette vanvittige system, hvor 25 millioner flere mennesker pludselig har fået adgang til sundhedsydelse, og hvor så de mennesker derude, der undertiden knokler 60 timer om ugen, ender med en fordobling af deres præmieindskud og deres dækning af sundhedsydelser skåret ned til det halve, og det er fuldstændig vanvittigt.«

Det amerikanske folk har al mulig grund til at være vrede, men ikke til at blive intimideret eller blive tyranniseret af en flok løgnere, med præsident Obama i spidsen. Det amerikanske folk har brug for at høre sandheden: Hele det britisk-saudiske system, som ejer præsident Barack Obama, er færdigt, begyndende med deres bankerotte finansimperium. Løsninger er umiddelbart for hånden, og som begynder med en genindførelse af Glass-Steagall og dernæst en omgående iværksættelse af en økonomisk genrejsning efter Hamiltons principper, hvor man anvender de fremgangsmåder, der forklares i finansminister Alexander Hamiltons Rapport til den Amerikanske Kongres, om varefremstilling, kredit og en nationalbank. Disse principper genoplives i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love. De er klar til at blive implementeret lige nu og her.

For at genoprette den kampånd, der førte til den nylige, dramatiske sejr i kampen om JASTA-loven, som leverede et ødelæggende slag lige i hjertet af det anglo-saudiske terrorimperium, så må det amerikanske folk have at vide, at de skal grine ad Obamas og briternes løgne og se at komme videre med den alvorlige affære med at opbygge verden efter Det britiske Imperium, med uendelige muligheder og uendeligt fremskridt. Rusland, Kina, Indien og andre førende nationer har allerede bevæget sig i denne retning, og tiden er inde til, at også De forenede Stater kommer med på fremtiden.

Foto: USA's Flåde opererer i Filippinske Hav, 19. sept., 2016, under 'Valiant Shield 2016', en ren, amerikansk felttræningsøvelse, der finder sted hvert 2. år, med fokus på integration af fællestræning blandt amerikanske styrker. De første 'Valiant Shield'-øvelser begyndte i 2006.

Obama, og USA's økonomi, er ved at smuldre

– Vil Obama trække verden med sig ned?

Leder fra LaRouchePAC, 11. oktober, 2016 – Det amerikanske folk har for nylig vist et usædvanligt og særdeles velkomment mod og en ditto optimisme med den kendsgerning, at de knuste Obamas åbenlyse støtte til sponsorer af terrorisme og underkendte hans veto imod JASTA-loven således, at man kan gå frem med juridiske sagsanlæg imod saudierne for deres rolle i 11. september-angrebene mod USA. Der er nu, fra Obamas og briternes side, en samlet indsats for at knuse denne optimisme og dette mod, hvor de bruger deres talsmænd og pressehorerne til at skræmme befolkningen til at acceptere en krig mod Rusland og Kina. Denne indsats kan og må afsløres og nedkæmpes.

Et sindssygt initiativ for krig er, fra forsvarsminister Ash Carters side, blevet lanceret siden JASTA-sejren, lige fra hans krav om en \$1 billion stor modernisering af USA's atomvåbenlager som forberedelse til at bekæmpe »russisk aggression« og til den britiske forsvarsminister og det britiske Underhus' medlemmer, der skriger op om, at vi nu må i gang med at nedskyde russiske fly i Syrien, og til, at Obama personligt trækker tæppet væk under Kerry-Lavrov-planen for en våbenhvile i Syrien.

Men, Obama er færdig, afsløret som en fiasko på enhver måde –

Obamacares kollaps, den produktive beskæftigelses kollaps, afsløringen af hans støtte til den saudisk sponsorerede terrorisme, hans rolle som massedræber gennem sine ulovlige krige for »regimeskifte« og sine dronedrab af mænd, kvinder og børn. Vil han nu have held til at trække os ind i en atomkrig, eller vil det amerikanske folk genvinde sit mod og sin optimisme og fjerne ham fra embedet?

Russiske og kinesiske militærledere, der mødtes i dag ved det 7. Xiangshan Forum i Beijing, udsendte en advarsel, der sendte kuldegysninger gennem knoglerne, om, at Obama-administrationen er langt fremme med at forberede sine styrker til at lancere en førsteangrebs-atomkrig imod begge nationerne. Med nævnelse af den operative, amerikanske krigsdoktrin, *Prompt Global Strike*, (Globalt Førsteangreb), og idet han især påpegede deployeringen af antiballistiske missilsystemer langs med både de russiske og de kinesiske grænser, sagde generalløjtnant Viktor Poznikhir fra den russiske generalstab:

»Russiske militærekspertter siger, at USA, med besiddelsen af dette [missilforsvarssystemet], håber at få mulighed for at levere et overraskelses-atomangreb hvor som helst i verden, inklusive mod Rusland og Kina, og at det går ustraffet hen.«

Prompt Global Strike, forklarede han, er baseret på den fantasi, at de nye missilsystemer, ved at gennemføre angreb, der afvæbner modstanderens atomstyrker, kan tilintetgøre modstanderens evne til at gennemføre et angreb som gengældelse for et førsteangreb.

På det samme forum sagde den kinesiske generalmajor Cai Jun fra den Centrale Militærkommissions Fællesstab:

»Gennemførelsen af planerne om at udvikle missilskjoldet er i færd med at ødelægge den strategiske balance og stabiliteten, og ligeledes forværre situationen i sfæren for global sikkerhed. I øjeblikket har USA magtfulde styrker til generelle formål, og har ligeledes en betydelig, kvalitativ

overlegenhed i sfæren for strategiske atomstyrker. Tilsammen udgør disse komponenter moderne væbnede styrker og gør det muligt at gennemføre konceptet i doktrinen, 'Prompt Global Strike'.«

General Poznikhir tilføjede:

»Rusland må nødtvungent tage passende modforholdsregler for at forhindre USA og dets allierede i at øve indflydelse på den eksisterende styrkebalance inden for den strategiske våbensfære. Så vidt vi forstår, så handler vore kinesiske partnere på samme måde.«

Er Obama så narcissistisk, at han tror, han kan forlange, at et atombevæbnet Rusland og ditto Kina bøjer sig for hans krigstrusler og hans igangværende forbrydelser for at gennemtvinge regimeskifte over hele planeten?

Kun briterne kan matche Obama med hensyn til krigsmagerhysteri. I dag afholdt det britiske Underhus en særlig samling om Syrien, hvor både Blair-tilhængere og Toryer (det Konservative Parti) krævede en krig mod Rusland over Syrien, og hvor de karakteriserede Ruslands krig mod terrorister i Syrien som modsvaret til nazisternes holocaust.

At vente på det umiddelbart forestående finanskollaps, før man gennemfører Glass-Steagall, er modsvaret til sindssyge. Det vestlige banksystems igangværende dødskrampe er nu forsidehistorie på samtlige finansaviser i Vesten, i en grad, hvor førende »økonomi-kvaksalvere«, såsom Ken Rogoff fra Harvard, foreslår 6 % 's negative rentesatser, plyndring af bankindskyderne og ødelæggelse af, hvad der måtte være tilbage af redelige, kommercielle bankierer. En sådan galskab ville lykkes med at opfylde IMF's forslag fra forgangne weekend, om simpelt hen at nedlukke alle små og mellemstore banker, hvilket vil lade for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne galoppere hen over nationen og den vestlige verden, med pigge på hesteskoene!

Lyndon LaRouche fastslog dette strategiske og økonomiske vanvid som værende en samlet indsats for at forvirre og demoralisere den amerikanske befolkning, der for nylig handlede stolt og modigt for at underkende Obamas veto mod JASTA-loven.

Føj hertil den »inducerede degenerationsproces«, som LaRouche kaldte det, som tvangspåføres befolkningen gennem snavset i præsidentvalgkampen. Selv Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* er chokeret over graden af kampagnens degeneration og skriver i en lederartikel, at den seneste debat »reflekterer forfaldet i amerikansk politik og et dybt splittet samfund«. Med henvisning til optagetheden af Trump-sexoptagelserne og paraderingen af Bill Clintons seksuelle erobringer under debatten, konkluderer *Xinhua*, at

»energien i amerikansk politik opbruges i et eller andet drama eller noget underholdning, og kan ikke bruges til at løse centrale spørgsmål«.

Obamas udvalgte efterfølger, Hillary Clinton, blev i dag afsløret for at have udtalt det indlysende så tidligt som 2014 – nemlig, at saudierne og Qatar »leverede hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL og andre radikale sunni-grupper«. Og alligevel fortsætter hun, ligesom Obama, med at opfordre til krig mod Rusland og Syrien – ikke mod de nationer, der støtter terrorisme, men mod dem, der er under angreb fra terrorister.

Obama kunne fjernes nu af en samvittighedsfuld Kongres, hvilket også ville transformere den degenererede valgproces. Spørgsmålet er, om en manglende handling for at fjerne ham vil gøre det muligt for ham at trække verden med sig i faldet?

Foto: Barack Obama bag scenen før han holder sin sidste tale til FN's Generalforsamling i New York. (Foto: White House).

Forbryderen Obama kræver igen: 'Nej' til Glass/Steagall-loven

Leder fra LaRouchePAC, 10. oktober, 2016 – Samme dag, som Barack Obamas saudiske allierede, med anvendelse af hans præcisionsvåben, var i færd med at bombe 1.000 yemenitiske civile under en begravelse den 8. oktober, hvor de dræbte 200 eller flere mennesker, skrev han en lang lovprisning af sig selv i *The Economist*, hvor han endnu engang erklærede: Store banker er gode, og jeg vil ikke tillade, at de brydes op.

The Economist er den ugentlige udgivelse, der er talerør for City of London, for hvis banker (og for Wall Streets banker) Obama har været en agent siden sit første G20-møde dér i april 2009. Dengang forsvarede Obama AIG og Goldman Sachs, *et alia*, mod kravet om at stille deres topledere for retten, og han fortalte amerikanerne, at »noget af det, de gjorde, var umoralsk, men ikke ulovligt«. Storbankerne er blevet fundet skyldige i dusinvis af åbenlyst illegale handlinger siden da! Men ingen højplaceret leder er sendt i fængsel, takket være Obamas forsvar for deres magt over Kongressen og loven.

Obama gør krav på et eftermæle for »økonomisk genrejsning«, når narkoafhængighed og selvmord har nået hidtil usete niveauer i Amerika, og dødsraterne i store dele af befolkningen i deres bedste arbejdsår stiger. Han påberåber sig »økonomisk genrejsning«, når han i årevis har ødelagt vores arbejdsstyrkes produktivitetsvækst, elimineret NASA's bemandede rumforskning og lukket udvikling af fusionskraft og

fusionsteknologi ned.

Obama gør krav på Fredsprisen, når han har kastet amerikanske militærstyrker ind i flere krige end nogen anden præsident i historien og dræbt tusinder af ukendte personer gennem dronekrigsførelse.

Han og hans diplomater raser imod den russiske præsident Putins succesrige interventioner imod al-Qaeda og ISIS' terroriststyrker i Syrien; de taler om at fremprovokere krig med Rusland. I mellemtiden har Obama selv insisteret på at bevæbne og hjælpe Saudi-Arabiens uprovokerede invasion af og nær-folkemordsangreb mod det yemenitiske folk.

Dette er en præsident, der netop er blevet påført et nederlag af Kongressen og det amerikanske folk på spørgsmålet om saudisk-britisk støtte til terrorisme. Han blev tvunget til at ophæve hemmeligstemplingen af de »28 sider« om saudiernes rolle i angrebene den 11. september (2001); Kongressen underkendte *en masse* hans forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen (JASTA).

Obama er endnu ikke ude, men det burde han være. En så kriminel præsident burde ikke kunne beordre det amerikanske folk: »Bryd ikke Wall Street-bankerne op«.

Kun en dåre ville ikke kunne få øje på, hvor nær vi er på en finansiel nedsmeltning, og til krig med Rusland eller Kina. Det, som USA gør nu, er afgørende for at redde menneskeheden.

Glass-Steagall må vedtages i USA, og kopieres i Europas storbanker, der hører hjemme på en statsanstalt. I modsat fald er kreditudstedelse til produktiv beskæftigelse, en genoplivet økonomisk vækst og voksende produktivitet ikke mulig.

Tiden er nu inde for at levere endnu et vigtigt nederlag for Obama.

Foto: Som Det britiske Imperiums loyale tjener vil Obama gøre

alt, hvad der står i hans magt, for at blokere for Glass-Steagall. [flickr/thejointstaff]

Det Russiske Forsvarsministerium advarer mod »Dilletant-illusioner« med hensyn til Ruslands kapaciteter

7. oktober, 2016 – Talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, general Igor Konashenkov, leverede i går en klar advarsel til dem i USA og andetsteds, der leger med ideen om at lancere direkte militære operationer imod de syriske væbnede styrker – og, gennem forlængelse, imod deres russiske allierede.

Som vi rapporterede i gårsdagens briefing, formandede Konashenkov, der mindede om det amerikanske luftangreb den 17. september imod syriske hærstillinger i nærheden af Deir ez-Zor, hvor 60 syriske soldater blev dræbt, om, at »vi har taget alle nødvendige forholdsregler for at forhindre [en gentagelse af] alle sådanne 'fejltagelser', mht. russisk mandskab og militærfaciliteter i Syrien«. Han forklarede, at de S-300 og S-400 luftforsvars-missilsystemer, der er deployeret til

Syrien, ville være en »overraskelse« for alle, der opererer fly over landet. Han advarede specifikt om, at »enhver dilletant-illusion om 'stealth'-fly kunne kollidere med skuffende kendsgerninger.«

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov talte ligeledes, i sine kommentarer til pressen efter mødet i Moskva med den franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault, om de luftforsvarssystemer, der for nylig er blevet deployeret til Syrien: »Lad mig gentage: både S-300 og S-500 er rene forsvarsvåben, der ikke truer nogen.«

Lavrov sagde også: »Vi får hele tiden rapporter om, at der er nogle i Washington, der er ivrige efter at anvende magt. Dette er en offentlig hemmelighed. Jeg håber imidlertid, at disse personer ikke får overtaget. Vi har hørt en temmelig afbalanceret kommentar fra Det Hvide Hus, som svar på en forespørgsel om en kommentar til disse rygter. Vi håber inderligt, at dette reflekterer den overordnede politik, som Barack Obama-administrationen fører.«

Lavrov tilføjede, at den russiske præsidents forestående besøg i Paris den 19. okt. vil blive »af enorm betydning«, og han bemærkede, at Frankrigs synspunkter »altid er interessante for os«. Lavrov sagde, at Rusland ville foreslå en tilføjelse til Frankrigs resolution i FN's Sikkerhedsråd (UNSC), som vil kræve en skelnen mellem den moderate opposition, og så al-Nusra-terrorister, og han mindede Frankrig om, at også de er i terroristernes søgelys: »For at forhindre en gentagelse af den tragedie, der fandt sted i andre lande, og i særdeleshed i Libyen, da terroristmitten spredtes i hele Afrika, inklusive Mali, Tchad og den Centralafrikanske Republik, hvor franske soldater også måtte bekæmpe den.«

Foto: Russiske S-300 og S-400, der er deployeret til Syrien.

Rusland overtager præsidentskabet af FN's Sikkerhedsråd; Frankrig foreslår udkast til resolution om Syrien

4. oktober, 2016 – Rusland overtog præsidentskabet af FN's Sikkerhedsråd (som går på skift) i denne uge, og den russiske ambassadør til FN, Vitaly Churkin, fremlagde under en pressebriefing i går en ambitiøs arbejdsplan for de næste fire uger, inklusive et russisk initiativ til at gøre den ekstremistiske ideologi bag terrorisme til målskive.

Samtidig cirkulerede Frankrig og Spanien i går et udkast til en resolution om Syrien, der har til hensigt at sætte Rusland i forlegenhed. Churkin understregede, at enhver UNSC-resolution om konflikten må inkludere en samlet aktion imod terrorgrupper.

»Hvis ideen med udkastet til en resolution er at bevæge os hen imod et ophør af fjendtligheder, så vil en blot og bar resolution faktisk ikke virke«, sagde han. »Det, der kunne virke, ville være, hvis vi aftalte stærkere fælles aktioner imod terrorister, for ophør af fjendtligheder skal angiveligt ikke gælde for terroristgrupper.«

Det fransk-spanske udkast til en resolution kræver imidlertid en standsning af de russiske og syriske luftvåbens flyvninger over Aleppo (de siger »alle militære flyvninger«, men det gælder tydeligvis kun for syriske og russiske militære flyvninger), samt en ny, FN-overvåget kontrol af en

våbenhvile, og udkastet truer med »yderligere forholdsregler«, ifald nogen part ikke overholder våbenhvilen. Churkin afviste flyveforbuddet som en dødsejler. At have en resolution, der »ensidigt rammer flyvning, hvor terrorister [på jorden] ville få mulighed for at gøre præcis, hvad de har lyst til, ville ikke være noget særligt attraktivt forslag«, sagde han. Men franskmændene håber tydeligvis på, at de kan tvinge russerne op i et hjørne med resolutionen. Ifølge Reuters har den franske udenrigsminister, Jean-Marc Ayrault, sagt, at enhver stat, der modsætter sig resolutionen, ville blive dømt medskyldig i krigsforbrydelser, rapporterer Reuters. Dømt af hvem? Dette forklares ikke, men det måtte være de samme støtter af de terrorister i Syrien, som russerne bliver ved med at nævne ved navn.

Moskva støtter de Misturas forslag om Jabhat al-Nusras tilbagetrækning fra det østlige Aleppo

6. oktober, 2016 – Den russiske præsidents særlige udsending for Mellemøsten og Afrika, der også er viceudenrigsminister, Mikhail Bogdanov, gav i dag sin støtte til FN's særlige udsending, Staffan de Misturas idé om terroristgruppen Jabhat al-Nusras tilbagetrækning fra det østlige Aleppo, rapporterer TASS.

»Det er på høje tid, at det sker. Vi vil få at se, om FN's særlige udsending for Syrien, Staffan de Misturas idé, bliver mødt med en positiv respons ... Han fremlægger sine ideer, sine

forslag. Hans hovedmål er at etablere en inkluderende og vedvarende intern syrisk dialog under FN's auspicer«, tilføjede Bogdanov.

Tidligere i dag havde de Mistura foreslået, at man førte konsultationer om tilbagetrækningen af militante kæmpere fra Jabhat al-Nusra fra det østlige Aleppo. »FN's særlige udsending mener, at dette kunne være med til at afslutte fjendtlighederne i denne del af byen, så civilbefolkningen kan få adgang til humanitærhjælp. Ifølge de Mistura er omkring 900 militante kæmpere fra Jabhat al-Nusra aktive i det østlige Aleppo«, citeredes han af TASS-rapporten.

I mellemtiden forhandlede den franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault, der ankom til Moskva i dag, med sin russiske modpart, Sergej Lavrov. TASS sagde, at de syriske myndigheder har givet deres tilsagn til åbningen af den Europæiske Unions Humanitære Kontor i Damaskus.

Foto: Staffan de Mistura

Rusland udsteder advarsel til USA mod involvering i risikable foretagender i Syrien, der kan få uheldige konsekvenser

6. oktober 2016 – Med en streng advarsel til Obamaadministrationen pga. dennes voksende, anti-russiske krigeriskhed, der åbenlyst udstilles i Syrien, sagde talsmand

for det Russiske Forsvarsministerium, Igor Konashenkov, i en briefing i dag, at »ethvert missil- eller luftangreb på det territorium, der er under den syriske regerings kontrol, vil udgøre en indlysende trussel mod russisk militær«, rapporterer TASS. »De fleste officerer fra det Russiske Center for Forsoning mellem de Krigsførende Parter arbejder i øjeblikket på jorden, hvor de leverer humanitær hjælp og fører forhandlinger med chefer for etablerede besættelser og bevæbnede grupper i de fleste syriske provinser. Det er grunden til, at ethvert missil- eller luftangreb mod territorierne, der er under den syriske regerings kontrol, vil skabe en indlysende trussel mod russisk militær. Og sluttelig gør jeg overivrige brushoveder opmærksom på, at, efter et angreb mod syriske tropper i Deir ez-Zor med koalitionens fly den 17. september, har vi taget alle forholdsregler for at udelukke alle sådanne fejltagelser imod russisk militær og militærfaciliteter i Syrien«, sagde Konashenkov, bemærker TASS.

Endnu en nyhedshistorie fra Reuters, der citerer en erklæring fra det Russiske Forsvarsministerium, formidlede det samme budskab til Washington. Den sagde, »USA bør omhyggeligt overveje konsekvenserne af angreb mod syriske hærstillinger, fordi sådanne angreb selvfølgelig ville true russisk militærmandskab.«

»Med en kommentar om Ruslands S-300 luftforsvarskomplekser, der for nylig er deployeret til Syrien, sagde Ministeriet i en erklæring, at deres mandskab næppe ville få tid til at detektere missilernes nøjagtige flyveruter, eller fra hvilken retning, de blev affyret«, skrev Reuters, der citerede det Russiske Forsvarsministerium.

Foto: Igor Konashenkov

Putins tale til Dumaen: Ruslands styrke er dets folks enhed, ikke supermagtsambitioner

5. oktober, 2016 – Ruslands præsident Vladimir Putin holdt i dag en tale til det russiske parlament (Dumaen), hvor han skitserede den russiske økonomis og strategiske udviklings umiddelbare opgaver. Han opfordrede Dumaens medlemmer »til at sætte landets og dets borgeres skæbne op over enhver personlig eller partimæssig ambition«.

Putin afsluttede med følgende:

»For over et hundrede år siden sagde Petr Stolypin i en tale til Statsdumaen, 'Vi må forene alle vore bestræbelser, alle vore forpligtelser og rettigheder for at støtte Ruslands historiske, højeste ret til at være stærk'. Hvad enten, vi citerer disse ord, eller vi fremfører dem i en anden form, så må vi altid antage, at enhver nation og ethvert land har nøjagtig den samme ret, til at være stærk.«

»Og én ting til: Vi bruger aldrig ordet stærk for at antyde supermagtsambitioner. Vi kan aldrig påtvinge nogen noget. Ruslands styrke ligger i os selv, i vort folk, vore traditioner og vores kultur, vores økonomi, vores enorme territorium og vore enorme naturlige resurser. Den ligger selvfølgelig i vores evne til at forsvare os. Men det vigtigste er, at vores styrke ligger i vort folks enhed. Vi må altid huske, at alle de komponenter i Ruslands styrke, som jeg netop nævnte, udgør de absolut vigtigste betingelser for at opretholde vores egenskab af stat, vores uafhængighed og

eksistens som et fælles hjem for alle de folkeslag, der lever her.«

»Jeg ønsker, at medlemmerne af Statsdumaens syvende samling og parlamentets nye lederskab må få succes i deres tjeneste for den russiske nation.«

Sergej Lavrov: USA's politik truer strategisk stabilitet

4. okt., 2016 – I en skarpt formuleret erklæring, der blev udsendt i går, gjorde den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov det klart, at USA's utilfredsstillende præstation mht. implementering af aftalen om plutonium ikke var den eneste grund til, at præsident Putin besluttede at suspendere den russiske deltagelse i aftalen (USA opfyldte ikke aftalen om at genbehandle brugt plutonium til en tilstand, hvor det ikke kan bruges i atomvåben, som Rusland har gjort).

»Jeg vil gerne understrege, at dette er den sidste løsning, man griber til. Vi betragtede aftalen som et vigtigt skridt hen imod atomnedrustning«,

sagde Lavrov.

»Washington indførte imidlertid storstilede økonomiske og andre sanktioner mod Rusland på baggrund af påstande, der ikke var hold i. NATO's militærstruktur udvides med et stigende antal amerikanske tropper tæt ved den russiske grænse. USA og dets allierede diskuterer åbent og ubekymret en overgang til en politik for at begrænse deres relationer med Rusland. De truer endda med, at terrorister kunne angribe russiske byer.«

Så Putins beslutning om at suspendere plutonium-aftalen er en virkning af det generelle sammenbrud af de amerikansk-russiske relationer, som er et resultat af præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation.

»Alle disse handlinger, som Washington har gennemført, er i færd med at føre til et betydeligt skifte i den strategiske stabilitet og begrænser i stigende grad mulighederne for russisk-amerikansk samarbejde om reduktion af atomvåbenarsenalerne«,

fortsatte Lavrov.

»Vores beslutning er et signal til Washington om, at det ikke kan anvende et magt-, sanktions- og ultimatumsprog over for Rusland, alt imens det udelukkende fortsætter med et selektivt samarbejde med vores land, når det er en fordel for USA.«

I USA's Udenrigsministerium var responsen i går til Putins beslutning den sædvanlige kombination af løgne og arrogance:

»Jeg ville bemærke, at dette er det seneste i en række skridt fra Ruslands side for at afslutte et mangeårigt samarbejde om atomvåbensikkerhed og nedrustning, inklusive Ruslands beslutning om ikke at deltage i Atomsikkerhedstopmødet 2016, samt Ruslands uvillighed til at fortsætte strategisk våbenkontrolreduktion«,

sagde talsmand for Udenrigsministeriet Elizabeth Trudeau under gårsdagens briefing.

»Jeg ville også bemærke, at det er uærligt af Rusland at nævne USA som en trussel mod den strategiske stabilitet som årsag for dets beslutning. USA søger en konstruktiv dialog med Rusland om strategiske spørgsmål, men det er i stedet Rusland, der fortsætter med at engagere sig i destabiliserende aktiviteter, og med at suspendere samarbejde under eksisterende aftaler som denne, der er til gavn for international sikkerhed.«

Vesten kan ikke længere skjule det transatlantiske finanssystems sammenbrud

Leder fra LaRouchePAC, 4. oktober, 2016 – Overskrifter i den førende presse i Europa og USA gør det meget klart, at Finansherrerne over Wall Street og City of London ikke længere kan skjule det umiddelbart forestående og uundgåelige kollaps af deres finansielle system. Tag dagens *Die Welt*: »Deutsche Bank truer den amerikanske regering med systemisk kollaps.« Eller *Bloomberg*: »Eksistentiel trussel imod den økonomiske verdenorden overskygger IMF-diskussioner.« Artiklen i *Bloomberg* omhandler IMF's *World Economic Outlook*, den årlige gennemgang af verdensøkonomien, og som blev offentliggjort i dag forud for det årlige IMF-møde, der finder sted i denne weekend i Washington, D.C.

Det bedste ville være at henvise til den aktuelle krise som »Ét minut over Midnat«, snarere end ét minut før. »De kan ikke skjule det«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »De er håbløst bankerot.«

Problemet med udtalelserne fra IMF om krisen er imidlertid, at deres forslag til, hvad man skal gøre ved det, simpelthen er mere af de samme politikker, som forårsagede sammenbruddet i første omgang. For at retfærdiggøre dette, er de nødt til at lyve om årsagen. Transformationen af □□vestlige storbanker til uregulerede spillekasinoer gennem at ophæve Glass-Steagall i 1990'erne nævnes aldrig, alt imens den paniske gennemførelse af massiv pengetrykning og negative renter til at holde sammen på for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne i de seneste år, på

bekostning af den virkelige økonomi, bliver ordineret som løsningen snarere end årsagen.

Ironisk nok bliver fremkomsten af populisme i hele Europa og USA beskrevet som krisens årsag, snarere end dens resultat. "Næret af stagnerende lønninger og aftagende jobsikkerhed, truer det populistiske oprør med at svække en verdensøkonomi, som, iflg. IMF's administrerende direktør Christine Lagarde, allerede er 'svag og skrøbelig'«, skriver *Bloomberg*.

IMF kræver løsninger i form af tre punkter: flere frigjorte penge (negative renter), flere offentlige udgifter (kvantitative lempelser), samt strukturreformer (en eufemisme for anti-arbejdsmarkedspolitik). Det er faktisk, hvad der allerede finder sted i det transatlantiske område. *Financial Times* erkendte tirsdag, at »I årets sidste tre måneder forventes Storbritannien, Japan og Europa sammenlagt at slå mønt (trykke penge) for \$506 milliarder til opkøb af værdipapirer – det største kvartalsvise beløb, der er trykt siden starten af den amerikanske Centralbanks, Federal Reserves, program for kvantitativ lempelse i 2009.«

Lige så vel som, at kendsgerningen om sammenbruddet ikke kan skjules for offentligheden, således kan og må den eneste mulige løsning fremlægges for befolkningen og den lovgivende magt (parlamenterne) i hele USA og Europa – nemlig den, at gøre en ende på det nuværende, bankerotte system ved hjælp af den selv samme metode, som Franklin Roosevelt gennemførte, da han i 1933 tiltrådte sit embede som præsident. Den omgående genindførelse af Glass-Steagall er den eneste metode til at redde de vestlige nationers kommercielle banksystem. Det vil betyde afslutningen af de fleste af Wall Streets og Londons TBTF-bankers eksistens – men den eneste måde, hvorpå de virkelige mennesker, der er indfanget i den massive boble, kan redde livet, er at sørge for, at boblens kollaps sker på en lovmæssig måde, der gør det muligt for banktilsynsmyndigheder at skelne mellem hasardspillerne og så dem, der blev narret til at betro deres opsparing og pensioner til de kriminelle institutioner.

Så begynder det virkelige arbejde – det glædelige arbejde med at opbygge en nation. Gennem en genoprettelse af »det Amerikanske System« for statslig bankpraksis, som det blev udviklet af Alexander Hamilton, og udstedelse af kreditter gennem dette system til at skabe produktiv beskæftigelse og en forøgelse af reel produktivitet gennem øget energigennemstrømning (i produktionsprocesserne, -red.), kan nationen genrejses økonomisk. At genoprette Amerikas tabte engagement mht. videnskabens fremskudte grænser, gennem udvikling af fusionskraft og en genoplivning af vores rumprogram, vil give vore børn den nødvendige fremtid, befriet fra Obamas narkotika-befængte modkultur, og genintroduceret til klassisk musik og klassisk kultur, både vores egen kultur og kulturen hos vore naturlige allierede i Kina, Rusland, Indien og Mellemøsten, så vel som også de nyligt fremgangsrige nationer i Afrika og Latinamerika.

Det faktum, at, hvis man ikke opnår disse udviklinger nu, før den vanvittige valgproces er afsluttet i USA, så vil det snart føre os til en global krig, må adresseres. Aldrig har verden været tættere på atomkrig i takt med, at Obama og hans forsvarsminister »Atom-Ash« Carter deployerer verdens mest avancerede militære våben helt frem til de russiske og kinesiske grænser, samtidig med, at de lancerer et program formedelst \$1 billion til at genopbygge hele USA's atomvåbenarsenal. Carter insisterer på, at USA må opretholde en atomar »førsteangrebs«-kapacitet til at imødegå truslen fra russisk side om en imaginær, konventionel invasion af NATO. Faktisk træffer Obama og hans krigsparti nu forberedelser til krig mod russiske og syriske styrker i Syrien; en krig, som omgående kunne fremprovokere en verdenskrig.

Denne galskab har intet med den ikkeeksisterende trussel om militær aggression fra Ruslands eller Kinas side at gøre, men derimod med den meget reelle »trussel« imod det anglo-amerikanske, finansielle imperium, som Rusland, Kina, Indien og deres BRIKS-partnere har skabt. Med støtte fra næsten alle udviklingslande på Jorden, er disse nationer ved at skabe et

nyt paradigme for verden, centreret omkring Kinas udviklingspolitik med Den Nye Silkevej og samarbejde om at komme narkotika og terrorisme i hele verden til livs.

Afsløringen af Barack Obamas åbenlyse støtte til terrorister og deres sponsorer, med hans (underkendte) veto af JASTA-loven, åbner vejen for, at han kan fjernes fra embedet for «høje forbrydelser og forseelser» («high crimes and misdemeanors», –red.).

USA og Europa kan og må slutte vanviddet og tilslutte sig det nye paradigme.

Ruslands viceudenrigsminister Ryabkov: USA og Rusland ved stadium af meget skarp uenighed i opfattelse over Syrien

3. oktober 2016 – Det, som Rusland ser fra USA mht. politikken for Syrien, er total irrationalitet, hvilket gør det umuligt at føre diplomati, påpegede Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov i kommentarer til Sputnik her til morgen.

»Vi befinder os nu på et stadium med en meget skarp uenighed i opfattelse i forhold til dem, der, som USA's repræsentant til FN, forsøger at moralisere uden at have den mindste retfærdiggørelse heraf«, sagde Ryabkov, da han blev spurgt om den seneste svada af uenigheder mellem de to lande over

Syrien. I FN's Sikkerhedsråd forværrer USA jævnligt tragedien i Syrien ved at forfølge sine egne formål, understregede han og bemærkede, at den vanskelige, diplomatiske situation også drives af verdens afvisning af USA's formål. »Dette er et stort traume og et fundamentalt problem for det amerikanske etablissement som helhed. De kan ikke overvinde sig selv, og de er lykkeligvis ikke i stand til at vælte hele verden. Det er herfra, at en så vanskelig baggrund, som vi må håndtere, kommer«, sagde han.

Ryabkov understregede i særdeleshed, at, alt imens amerikansk-russisk samarbejde om Syrien ikke officielt er ovre, så kan USA træffe uforudsigelige beslutninger, hvornår det skal være, »i betragtning af det dybt emotionelle skift og sammenbrud, som vi ser, og som slet ikke er koldt og beregnende«. USA har, fortsatte han, ikke længere nogen skam mht. sine politiske direktiver i Syrien.

»Jeg må fastslå, at de seneste par uger har vist sig at være meget foruroligende og meget afslørende mht. at demonstrere det, som vore amerikanske kolleger længe har skjult bag politisk korrekt, eller næsten politisk korrekt retorik«, sagde Ryabkov. Diplomaten bemærkede, at den amerikanske regering (Obamas administration) er »ophørt med at skamme sig over nogle af sine direktiver og nu udtaler dem næsten åbenlyst«.

Ryabkov påpegede, at regimeskifte i realiteten fortsat er Obamaadministrationens politik i Syrien: »Toppen af Washingtons hierarki har sandsynligvis truffet en politisk beslutning om at bruge situationen til at opnå det mål, de altid har haft, nemlig at genformatere den syriske politiske geometri«, sagde Ryabkov. »Hvis det er tilfældet, så skilles vore og amerikanernes veje helt«, understregede han. Diplomaten kom med den betragtning, at, når USA konfronteres med fiasko for sit foretrukne resultat, så bruger det alle midler, »inklusive anvendelsen af brutal militærmagt«, til trods for, at det udtaler villighed til at samarbejde«.

USA suspenderer dialog med Rusland om Syrien

3. okt., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium John Kirby bekræftede i dag, at USA suspenderer sin deltagelse i alle bilaterale kanaler med Rusland mht. standsning af fjendtligheder i Syrien.

»Rusland levede desværre ikke op til sine egne forpligtelser – inklusive dets forpligtelser under international humanitær lov og UNSCR 2254 – og var ligeledes enten uvillig til eller ikke i stand til at sikre det syriske regimes overholdelse af de arrangementer, som Moskva havde indgået aftale om«, lød Kirbys erklæring. Han erkendte tilsyneladende ikke, at USA ikke overholdt sin side af aftalen, nemlig den, der har at gøre med at udskille enhver legitim opposition fra terrororganisationen Jabhat al-Nusra.

Kirbys erklæring fulgte i kølvandet på to telefonsamtaler mellem USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov lørdag, den 1. oktober. Ifølge det russiske udskrift af den første samtale, »fortsatte Kerry og Lavrov med at gennemgå situationen i Syrien, inklusive muligheder for at normalisere situationen omkring Aleppo, hvor illegale, paramilitære enheder fortsætter fjendtlighederne, på trods af russisk-amerikanske aftaler om våbenhvile. Mange 'moderate' syriske oppositionsenheder nægter at dissociere sig fra Jabhat al-Nusra-terroristerne, der ikke er dækket af våbenhvileaftalen«. Lavrov understregede »at det var uacceptabelt, at den vestligt sponsorerede opposition forsøgte at behandle Jabhat al-Nusra med mildhed og ligeledes forsøgte at hindre interne syriske forhandlinger om en politisk afgørelse«. Under den anden telefonsamtale »diskuterede de

mulige fælles skridt til at normalisere situationen i Aleppo».

Her til morgen understregede Lavrov, i bemærkninger, som TASS rapporterer, at det er vigtigt at forhindre, at den amerikansk-russiske våbenhvileaftale fra 9. sept. mislykkes.

»Vi er overbeviste om, at deres vedvarende implementering kunne fremme koordineringen af krigen mod terror«, sagde han. »Vi mener, at det er vigtigt at forhindre disse aftalers fiasko, sikre standsningen af fjendtligheder og etablere favorable betingelser for at genoptage den interne syriske politiske proces.« Det ser nu ud til, at USA officielt er bakket totalt ud af aftalen.

Sergej Lavrov i direkte kamp mand-til-mand med BBC

Lørdag, den 1.okt., 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov tilstod BBC et interview i går, hvor interviewerene gentagne gange forsøgte at ophidse ham med beskyldninger om krænkelser af menneskerettigheder og krigsforbrydelser, udført af Rusland mod Syrien. Snarere end at hoppe på limpinden, forklarede Lavrov tålmodigt, hvorfor Rusland gør, hvad det gør i Syrien, og hvordan amerikansk opførsel har skabt forværrede vilkår på jorden dér. Lavrov bemærkede, at, lige fra den russiske, militære intervention i Syriens første færd, har Moskva foreslået den amerikanskledede koalition at koordinere kontraterror-operationerne og at udskille samarbejdende oppositionsgrupper fra Al-Nusra og ISIS. Dette er imidlertid, på trods af, at USA gentagne gange har forpligtet sig hertil, aldrig sket. »Og vi har flere og flere grunde til at tro, at planen lige fra begyndelsen har været at

skåne Nusra og bevare dem, I ved, bare for tilfældets skyld, for Plan B eller Fase 2, når tiden var inde til at udskifte regimet«, sagde Lavrov.

Da interviewereren kom med anklager om, at Rusland anvender klyngebomber og anden forbudt ammunition i Aleppo, svarede Lavrov, at dette ikke er sandt. Hele problemet i Aleppo, sagde han, stammer i realiteten fra det faktum, at »USA og koalitionen under USA's ledelse ikke kan, og grundlæggende set nægter, at udskille oppositionen fra Nusra og de terroristgrupperinger, der har tilsluttet sig Nusra. I stedet for udskillelse, ser vi flere og flere grupper, der allierer sig med Nusra, og hver gang, vi slår til mod Nusra, får vi at vide, 'Hør, dette bør I ikke gøre, for der er gode folk lige ved siden af, eller i midten af, Nusras stillinger'.« Lavrov sagde, at han rejser dette spørgsmål over for den amerikanske udenrigsminister John Kerry, hver gang, de taler sammen. »Han bliver ved med at love, at, så snart vi ophører med at flyve, så snart, Assad ophører med at flyve, så vil de begynde at udskille«, og der har således været mange ophold af 48 til 72 timers varighed. »Hver gang har disse pauser været udnyttet af Nusra til fra udlandet at få flere kæmpere, mere ammunition og flere våben ind.«

Dernæst gik interviewereren videre med at sige, at budskabet fra Washington lyder, at Rusland må ophøre med at bombe Aleppo, eller også vil Washington ophøre med at tale med Moskva om Syrien. »Er I så rede til at standse bombningen, eller ej?«, spurgte han. Lavrov mindede ham om, at USA's budskab [som det blev givet af talsmand for Udenrigsministeriet, John Kirby] faktisk er værre end som så. »De sagde også, at Rusland ville miste fly og soldater, og at russiske byer ville blive angrebet«, sagde Lavrov. »Det var en uacceptabel trussel, og det var måske et signal til dem, der ønsker at gøre dette, om, at de nu kan gå i gang. Det er absolut uacceptabelt og beklageligt, vil jeg sige.«

Et komplet udskrift af interviewet fra det russiske

Udenrigsministerium kan læses her:
http://www.mid.ru/en/press_service/video/-/asset_publisher/i6t41cq3VWP6/content/id/2481408

Interviewet (med en engelsktalende Lavrov) kan ses på Youtube.

Jeff Steinberg fra EIR interviewer senator Richard Black, nylig hjemvendt fra Syrien: Aleppo – hvordan man lyver for amerikanerne. Video, dansk udskrift

29. september, 2016 – EIR's Jeff Steinberg sidder sammen med senator Richard Black fra staten Virginia for at diskutere virkeligheden på jorden i Aleppo, Syrien, vs. de løgne, der gennemsyrrer den vestlige presse. Black er netop vendt hjem fra en rundtur i Syrien, der også omfattede et møde med den syriske præsident Bashar al-Assad, og han har forpligtet sig til at oplyse sine amerikanske medborgere om, hvordan den amerikansk-britiske strategi for regimeskifte er i færd med at ødelægge dette engang fremgangsrige, ikke-krigeriske og fremskridtsvenlig land.

Jeffrey Steinberg: Det er mig en fornøjelse at være her med den pensionerede oberst i flåden, den republikanske senator Richard Black fra Virginia, der har tjent i Vietnam, og er én

af de personer, der er bedst informeret om det, der foregår i Syrien.

Vi har, senator, i de seneste dage set et totalt sammenbrud af Kerrys og Lavrovs bestræbelser på at nå frem til en form for fælles amerikansk-russisk militæroperation for at udslette ISIS og Nusra, som er al-Qaeda-grupperingen i Syrien. Vi så en overlagt sabotagehandling – det er vist ikke at springe ud i en formodning – med bombningen af en syrisk hærstilling blot dagen eller så efter, at en aftale blev indgået mellem USA og Rusland ...

Senator Richard Black: Og det er sket for anden gang, for øvrigt, så dette er tydeligvis ikke et uheld.

Steinberg: Korrekt. Så jeg mener, at vi nu har kurs mod en situation, hvor, på trods af al propagandaen, så er der en mulighed for, at denne krig faktisk kan vindes i klassisk militær forståelse, og jeg vil bede dig om at give os en analyse, en forklaring, en vurdering af det, der foregår netop nu i Aleppo, for dette er virkelig et afgørende slag – det er lidt som den syriske krigs 'Gettysburg', hvor konsekvenserne af en slående sejr til de syrisk/russisk/iranske styrker fundamentalt ville ændre hele situationen. Jeg mener, at manglen på mediedækning, der har nogen som helst dybde eller indsigt, skaber et virkeligt vakuum og en forvirring for mange amerikanere. Jeg vil bede dig om at give os et billede af, hvad der foregår netop nu, som du ser det, med denne kamp om Aleppo.

Black: Det er ret utroligt – hvis man læser den vestlige presse, ville man tro, at kampen om Aleppo er en syrisk og russisk kamp imod en gruppe civile, og der er absolut ingen diskussion om de fjendtlige styrker. Det, der er sket, er, at, for mange år siden, tidligt i krigen, angreb de forskellige terrorist- og oprørsgrupper, og det lykkedes dem at indtage en del af Aleppo. Der, hvor de står i dag, er, at 1 ud af 8 indbyggere i Aleppo iflg. rapporteringer skulle befinde sig i

den del, der er besat af oprørsstyrkerne. Den syriske regering har i årevis forsøgt at indeslutte og belejre denne sektion af Aleppo, uden held, indtil blot inden for det seneste år, hvor de, gennem en række meget fremragende manøvrer, lykkedes med at gøre det langt vanskeligere for al-Qaeda, som er den dominerende styrke – den hedder al-Nusra, men det er al-Qaeda, de samme mennesker, der angreb USA den 11. september – de er hjertet og sjælen i terroristgruppen i Aleppo. De fik forsyninger ad Castello-vejen, og endelig, pga. nogle andre ting, som den syriske hær gjorde, lykkedes det dem endelig at afskære Castello-vejen og lukke den og grundlæggende set lukke af for den eneste forsyningsrute til det, der nu er blevet til Aleppo-lommen, som nu er totalt omringet, så i militære termer refereres der til den som en lomme. Oprørerne påstår, at de udgør en kvart million civile inden for Aleppo-lommen; de har en kendt historie for en ca. firefoldig overdrivelse, så det kunne være 80.000, og det ville ikke overraske mig, hvis det var det korrekte tal; men der er civile dér. I forsøget på at bryde afspærringen og skabe en anden forsyningsrute – Castello-vejen ligger i det nordlige Aleppo – angreb al-Qaeda inde fra Aleppo-lommen, og ligeledes en lignende hær udefra – totalt set en hær på omkring 40.000, henved to fulde, amerikanske divisioner, tungt pansret og mekaniserede – og det er utroligt; vi hørte så meget om én lille dreng, der var bedøvet og havde støv i hele ansigtet, og vi tænkte, dette er verdens ende – det var den store historie. Men den historie, som medierne undlod at berette, var, at der var, hvad der svarer til en amerikansk, tungt pansret brigade, en al-Qaeda panserbrigade, der angreb og forsøgte at bryde ud, og de anvendte 95 tanks og skønsmæssigt 8-10.000 jihadister. Det var der intet spor af; det eneste, man så, var en lille dreng på en bus. Dette er en krigsskueplads; Aleppo-lommen er en krigsskueplads. FN og alle de andre, USA, vi siger, du gode Gud, vi må få føde og forsyninger til disse mennesker; man plejer typisk ikke at forsyne sine fjender. Da vi bekæmpede Tyskland, sagde vi ikke for Berlin, åh, vi må standse al kamp, vi må få føde og forsyninger til den nazistiske hær og til de

mennesker, der er omringet. Den syriske hær, og den syriske regering, har gjort det klart, at alle, der ønsker at komme ud, kan komme ud; de får fri og sikker passage, og de har en lang historie for faktisk at gøre dette, og det er således helt klart, at de civile kan komme ud, når blot oprørerne, terroristerne, vil give dem lov. En gruppe forsøgte at komme ud, og al-Qaeda dræbte 26 af dem, mens de forsøgte at komme ud. Men jeg mener, at, i stedet for, at FN lægger pres på den syriske regering, så må de lægge pres på terroristerne og deres allierede, tyrkerne, saudierne, qatarerne, og sige, hør, lad de civile komme ud. Vi ved, at den syriske regering vil give dem føde, husly, steder, de kan være; alt, hvad de behøver, inkl. lægehjælp og medicin, for der er rigeligt med hospitaler i Aleppo ...

Steinberg: ... i de andre dele, der er under regeringskontrol, henved $\frac{3}{4}$ af byen.

Black: ... ja, i de andre dele; det er mere end $\frac{3}{4}$, det er langt den største del. Men altså, lad os skabe nogle arrangementer, og jeg er ikke i tvivl om, at, hvis man går til præsident Assad og siger, hør her, vil du etablere en proces, der giver alle de tilbageværende civile, kvinder og børn, og faktisk også enhver kæmper, der vil nedlægge våbnene, mulighed for at komme sikkert ud, og jeg er ikke i tvivl om, at han ville sige ja. Der er visse ekstraordinære krigsforbrydere, der er i Aleppo-lommen, såsom den gruppe, der hedder al-Zenki, 1000 jihadi-krigere, der alle bliver betalt af den amerikanske skattebøger; vi betaler rent faktisk deres lønninger, og for ikke så længe siden begik de en forfærdelig grusomhed, da de kidnappede en lille dreng, der var en flygtningedreng, og de kidnappede ham fra et hospital, han havde stadig intravenøse nåle i sin arm; og de tog ham til centrum af den oprørsbesatte del af Aleppo, og de skar hans hoved af med en kniv og viftede med det foran skaren og råbte, Allah-hu-Akbar. Det er disse mennesker, hvis lønninger vi betaler, som vi forsyner med antitank-våben, som vi forsyner med forstærkninger, alt sammen

med amerikanske skattebetaleres penge. Utroligt! Så jeg vil tro, at den syriske regering ikke vil være villig til ... hvis de er ubestridelige krigsforbrydere, så vil de ikke forhandle med dem. Men jeg mener, hvis man har den typiske jihadist, der tog derhen for at tjene et par dollars, rejste fra Tunesien, så vil de sandsynligvis sige, vi vil tage ham og give ham amnesti; det har de historie for at gøre og har gjort det om og om igen. Så svaret er, sig ikke, forsyn de civile på krigsskuepladsen; svaret er, se at få de civile væk fra krigsskuepladsen.

Steinberg: Ja, selvfølgelig. Det slår mig, at, pga. sabotagen af den sidste, bedste indsats for et reelt, strategisk amerikansk-russisk samarbejde, at præsident Putin og det russiske militær har været rundt om denne blok tre eller fire gange allerede blot i Syrien, for ikke at tale om løgnene i Libyen tidligere; og nu befinder vi os i en ren kampsituation, hvor, som jeg forstår det, så blev oprørernes forsøg på at bryde belejringen af Aleppo-lommen ikke alene nedkæmpet, men oprørerne led meget, meget store tab, så udsigterne til ikke alene simpelt hen at opretholde denne blokade, men til at gå ind og på afgørende vis nedkæmpe oprørsstyrkerne og herved konsolidere kontrollen med hele Aleppo, er noget, der ligger i kortene, potentielt set i de umiddelbart forestående uger og måneder forude. Og dette er en form for vendepunkt, og niveauet af hysteri, og niveauet af forsøg på at sige, som du før påpegede, at dette er tæppebombning af civile og uskyldige, alt sammen er en refleksion af den kendsgerning, at vi befinder os ved et vendepunkt, hvor hele Obamas politik kunne være totalt i ruiner, og man kunne få en reel militær sejr, hvor den syriske regerings styrker, sammen med fremmede lande, der blev inviteret ind af en suveræn myndighed, rent faktisk kunne opnå en militærsejr, der bringer denne rædselsfulde historie til en afslutning.

Black: Ja, og hvis man tænker over det, så er hjertet og sjælen i de hære, der angriber Syrien, al-Qaeda, og al-Qaeda

er den gruppe, der tilintetgjorde tvillingetårnene den 11. september. Hvis det amerikanske folk blev behandlet oprigtigt fra vores regerings side, ville vi se folk, der råbte hurra i gaderne; vi ville sige, hør, vi står for at besejre al-Qaeda, vi står for at få hævn for det, de gjorde, da de tvang hundreder af mennesker til at springe en kvart mil i døden for at undfly flammerne i tvillingetårnene, og nu har vi dem endelig med ryggen mod muren og kan slå dem, og man skulle tro, at det eneste, der kunne gøre folk vrede, var at sige, hvorfor er vi ikke med dér, hvorfor har vi ikke mulighed for at gå ind og selv levere et par hårde stød. Vi burde tilslutte os russerne og syrerne og besejre al-Qaeda; de er fjenden. Syrien har aldrig begået en fjendtlig handling imod USA; det er, ligesom de andre lande, som vi gentagne gange har angrebet, en neutral, ikke-krigsførende stat, og alt, hvad vi har gjort imod det, har været en illegal aggressionskrig.

Steinberg: Jeg mener, at, i og med det nu er 15-året for det oprindelige 11. september-angreb, så er det, du foreslår, ikke alene fornuftigt, men det er noget, man ville mene, folk ville kræve af deres regering. Jeg vil gerne atter takke dig for en meget oplysende diskussion, og jeg håber, at I, der lytter med derude, forstår, at det, I hører fra Obamaadministrationen, i den grad er en misrepræsentation af det, der foregår, så det er absolut afgørende, at folk som senator Black har en stemme derude, så noget af sandheden bag denne krigspropaganda rent faktisk kan komme frem. Og selvfølgelig, eftersom det er et præsidentvalgår, så er det dobbelt så vigtigt, at det amerikanske folk bliver informeret. Så igen, mange tak, og fortsættelse følger, er jeg sikker på.

Black: Mange tak, Jeff.

Først JASTA

– Nu, VEDTAG GLASS-STEAGALL!

Leder fra LaRouchePAC, 29. sept., 2016 – For fem dage siden udstedte Lyndon LaRouche marchordre for de presserende opgaver, som nationen umiddelbart står overfor: »Tilsidesæt JASTA-vetoet, Afsæt Obama; Vedtag Glass-Steagall!« På daværende tidspunkt rapporterede vi, at »de næste 72 timer bliver afgørende for JASTA og Obamas skæbne, og dermed for USA's og planetens skæbne.«

LaRouche havde ret. Med onsdagens ydmygende nederlag til Obama, med Senatets og Repræsentanternes Hus' vedtagelse af at tilsidesætte hans JASTA-veto, har vi nået vores første mål. »Det her ser godt ud; dette var en særdeles god udvikling!«, kommenterede Lyndon LaRouche i dag og tilføjede: Dette spørgsmål er nu lukket og kan ikke omstødes. Det skete rent faktisk; det var det rigtige; og det kommer til at holde.

Vi har opnået en sejr, der allerede er i færd med at skabe et fundamentalt, strategisk skifte, både her i landet og internationalt; et skifte, som den amerikanske befolkning kun lige er begyndt at fornemme, og som *ikke* vises frem i det aktuelle præsidentvalg-cirkus.

I dag fortsætter vi vores pres: Kongressen skal mobiliseres til at vedtage Glass-Steagall straks, som det første skridt hen imod en generel, økonomisk reorganisering, *før* hele det transatlantiske system falder fra hinanden. Og der er overhovedet ingen tid tilbage til at handle i: Deutsche Bank, Tysklands største bank, er i færd med at synke som en sten og står over for et massivt, spekulativt »shorting«-angreb fra gribbefonde og folk som George Soros, der spiller på, at den tyske regering kan blive tvunget til at redde banken (bailout) – dvs., at spekulanterne er indehavere af 'short'-aktier – til tonerne af et tocifret milliardbeløb i dollars. Og Deutsche

Bank er kun toppen af isbjerget af hele det derivatgennemsyrede, transatlantiske banksystem.

Hvad angår Obama og den skæbne, der venter ham, mindede LaRouche i dag kraftigt folk om aldrig at glemme Obamas ansvar, ikke kun for at mørklægge og forsvare (som Bush før ham) de britisk-saudiske terrorister, der udløste 11. september, men også for alle de amerikanske borgere og andre, som han henrettede i forbindelse med sine tirsdagsdrabsorgier – de hemmelige møder i det Hvide Hus, hvor han personligt besluttede, hvem der skulle dræbes af amerikanske droneangreb. Disse drab er karakteristiske for Obama, erklærede LaRouche; Obama er, i lighed med sin stedfar, en slagter. Obama er en masseorder på alle skalaer; og alligevel underkastede folk sig ham og beundrede ham som en autoritet.

»Obama er *virkelig* ond«, sagde LaRouche, og han må omgående fjernes fra embedet. Obama repræsenterer et bundløst dyb af ondskab, og han har simpelthen myrdet mange amerikanske borgere og andre. Og der var ingen væsentlig respons, der modsatte sig disse forbrydelser, udtalte LaRouche. Nu kan vi, med det, der er kommet i gang med tilsidesættelsen af JASTA-vetoet, endelig slippe af med denne morder af amerikanske borgere og andre. »Dette er kendsgerningerne,« insisterede LaRouche.

Den politisk set blodbesudlede Obama har på lignende vis besluttet at optrappe sin konfrontation med Rusland og Kina lige til bristepunktet. I går truede talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby med at udløse terror *inden for* Ruslands grænser, hvis ikke Putin underkaster sig Obamas alliance med terrorister i Syrien. Den russiske respons til truslen kom prompte, var urokkelig og præcis: »Vi kan ikke betragte dette som andet end en de facto støtte til terroristerne fra USA's side«, udtalte viceudenrigsminister Sergej Ryabkov.

Nu, da det amerikanske folk og dets repræsentanter i

Washington har fået en forsmag på, hvordan Obamas onde politikker kan stoppes med et øjeblikks varsel, så lad os smide ham ud – og omgående vedtage Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Foto: LaRouchePAC-aktivister demonstrerer foran Det Hvide Hus for Loven om Retsforfølgelse af Statssponsorer af Terrorisme, JASTA. Obamas veto af JASTA er blevet underkendt af Kongressen, med en hidtil uset tværpolitisk støtte. 20/9, 2016 [Foto/Jason Ross/Alle rettigheder reserveret]

Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. sept.

29. sept., 2016 – Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. september, på hvilken dag forskellige islamiske organisationer har opfordret til en Verdensdag for Raseriprotester imod russiske antiterror-indsatser i Aleppo. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, opfordrede Washington til at dele enhver information, det måtte have om risikoen for terrorangreb mod Rusland, i lyset af Udenrigsministeriets talsmand John Kirbys trusler mod Rusland.

Foto: Maria Zahkarova

USA: Udenrigsministeriets Kirby udsteder trusler og ultimatummer imod Rusland

29. sept., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium, pensionerede admiral John Kirby, havde fråde om munden i går, fordi russerne undlader at gøre, hvad USA siger, de skal gøre i Syrien, i en sådan grad, at han rent faktisk udstedte, hvad man kun kan fortolke som trusler og ultimatummer.

Efter at forklare udenrigsminister Jon Kerrys advarsel til den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov tidligere i går morges om, at USA overvejede at suspendere den amerikansk-russiske dialog om Syrien, blev Kirby spurgt, hvad konsekvenserne for Rusland ville være, hvis de ikke gjorde, som de fik besked på.

»Konsekvenserne er, at borgerkrigen i Syrien vil fortsætte, at ekstremisterne og de ekstremistiske grupper vil fortsætte med at udnytte de tomrum, der er dér i Syrien, til at ekspandere deres operationer, som uden tvivl vil omfatte angreb mod russiske interesser, måske endda russiske byer, og Rusland vil fortsætte med at sende soldater hjem i ligposer, og de vil fortsat miste ressourcer – måske endda flere fly. Den stabilitet, de hævder, at de søger i Syrien, vil blive stadig vanskeligere at opnå ...«

I Rusland ses Kirbys udtalelse meget klart som en trussel imod det russiske militær og imod selve Rusland. »Vi erklærer endnu engang, at vi er fuldt ud rede til at fortsætte dialogen med den amerikanske side og gå videre med de fælles aktioner til

bekæmpelse af terrorister i Syrien«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov i dag. »Men selv den mindste antydning af en trussel mod vore soldater og russiske borgere må imidlertid udelukkes af denne dialog. Spørgsmålet om russiske borgeres sikkerhed, uanset, hvor de befinder sig, er ikke til forhandling. Det er vores første og betingelsesløse prioritet.« Konashenkov udstedte også sin egen trussel. Med hensyn til Kirbys »trussel om potentielle tab« for Rusland i Syrien, påpegede Konashenkov, at Moskva er udmærket klar over, hvor de amerikanske »eksperter, der er involveret i operationel planlægning og overvågning af de militære aktioner«, befinder sig.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova slog ligeledes hårdt igen mod Kirbys trusler. »Mener man ikke, at en sådan bugtaltersnak om 'ligposser', 'terrorangreb i russiske byer' og 'tab af fly' lyder mere som en 'nak dem'-kommando, snarere end en diplomatisk kommentar?«, spurgte hun på sin Facebookside.

Tidligere samme dag var viceudenrigsminister Sergei Ryabkov kompromisløs i sin respons til Kirby. Der kommer ikke flere 7-dages våbenstilstande – fordi de gør det muligt for jihadisterne at omgruppere og genbevæbne sig – og fiaskoen for det diplomatiske spor »fortsætter pga. Washingtons manglende evne til at opfylde sine forpligtelser og løfter«, og er derfor på de amerikanske beslutningers samvittighed.

»Vi er oprørte over den ultimatum-lignende tone i de signaler, vi får. Undertiden hører vi endda kyniske trusler imod os og dem, der virkelig bekæmper terrorister i Syrien. Vi kan ikke anse det for at være noget som helst andet end de facto støtte til terroristerne fra USA«, sagde han. Ryabkov kaldte Washingtons trusler for »et følelsesmæssigt sammenbrud midt i Obamaadministrationens manglende evne til at gennemføre sin del af aftalerne« om Syrien. »USA hælder i realiteten vand på terroristernes mølle og forsyner dem med utilsløret støtte«, understregede han.

Forudindtaget hollandskledet undersøgelse hævder, MH-17 blev skudt ned af russisk Buk-missil i oprørsbesat område i Ukraine

28. september 2016 – Det Fælles Undersøgelsesteam (JIT), der har undersøgt nedskydningen over Ukraine af det malaysiske passagerfly MH-17 den 17. juli 2014, udgav sin tekniske rapport i dag, der erklærer, at flyet blev ramt af et Buk-missil, der blev affyret fra et territorium, som blev kontrolleret af oprørsstyrker, støttet af Rusland. Rapporten erklærer yderligere, at Buk-missilaffyringssystemet var blevet bragt til affyringsstedet fra Rusland samme dag, og returneret til Rusland den nat, angrebet fandt sted.

Der er to ting at bemærke: Obama og NATO erklærede, inden for få minutter efter, at denne grusomhed fandt sted, at Rusland var ansvarlig, uden noget som helst bevis, og de brugte denne falske påstand som basis for at pålægge Rusland sanktioner, der sluttelig førte til det nuværende ræs imod en atomkrig under Obamas direktion. For det andet, så består JIT af

repræsentanter fra Malaysia, Holland, Australien, Belgien og Ukraine, under hollandsk ledelse, og placerer således det anglo-hollandske imperium i chefstolen. Ukraine, som sandsynligvis er ansvarlig for angrebet, burde aldrig have fået lov at deltage, udover, at de skal levere beviser, hvilket Ukraine undlod at gøre mht. mange nøglebeviser, alt imens Rusland, der blev ekskluderet fra undersøgelsen, afleverede alle sine radarbeviser og andre beviser, til trods for, at de vidste, at undersøgelsen var forudindtaget.

Faktisk opdagede russerne for blot to dage siden endnu en kommerciel radarovervågning af området på dagen for angrebet, og stillede det til JIT's disposition med en forklaring om, at det beviste, at der ikke blev affyret nogen missiler fra det oprørsbesatte territorium den dag. JIT skal angiveligt have sagt, at de ikke havde tid til at inkludere dette nye bevis.

Ifølge Sputnik sagde de russiske eksperter, at et missil, der skulle være blevet affyret fra den region, som JIT har identificeret, ikke kunne have undgået at blive observeret i dette nye radarbevis.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, erklærede i dag: »De hollandske anklageres konklusion bekræfter, at sagen er forudindtaget og politisk motiveret ... Det lyder som en ond joke, men Ukraine blev gjort til fuldgyldigt medlem af JIT, hvilket gav dem lejlighed til at forfalske bevismateriale og se til, at sagen udviklede sig til deres fordel.«

Generalløjtnant Igor Konashenkov fra Forsvarsministeriet sagde i dag: »Vi har omhyggeligt undersøgt dagens erklæring fra repræsentanterne for det hollandske team ... Lad mig minde om, at alle data, der i dag blev fremlagt under undersøgelsesgruppens briefing, har to hovedkilder: internettet og de ukrainske specialtjenester. Denne informations objektivitet giver grund til tvivl, og som en konsekvens heraf, også konklusionerne på basis af denne

information.«

Generalen tilføjede: »Den ukrainske side ligger inde med data over situationen i luftrummet i det område, hvor Boeing 77-flyet fra Malaysian Airlines styrtede ned, fra både civile og militære kilder. Den kendsgerning, at Ukraine ikke har offentliggjort radardata, fører os til den antagelse, at missilet, hvis det var en Buk, blev affyret fra et territorium, der var under det ukrainske militærs kontrol.«

Ministeriet udstedte ligeledes en erklæring i dag, som sagde: »Russiske antiluftskyts-missilsystemer, inklusive BUK, har aldrig krydset den russisk-ukrainske grænse. Dette er, hvad vi på ansvarlig vis erklærede umiddelbart efter styrtet den 17. juli, 2014.«

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller

blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regeringers side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at

JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som

tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

Lavrov – Er Kerry nu under Pentagons kontrol?

27. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i et interview i går, at USA forsøger at aflede verdens opmærksomhed fra det amerikanskledede angreb mod syriske tropper i Deir Ez Zor den 17. sept., men tilføjede, at det

synes at være under Pentagons styrelse.

»Da den humanitære konvoj blev ramt [den 19. sept.], forlangte vi, at man foretog en undersøgelse. John Kerry, en god partner til mig, opførte sig på en måde, han aldrig tidligere har gjort. Han hævdede, at undersøgelsen muligvis ville finde sted, men de ved, hvem, der gjorde det, nemlig den syriske hær eller Rusland, og at det i alle tilfælde var Ruslands skyld«, sagde Lavrov. Kerry syntes at være blevet »bundet af skarpt kritik fra det amerikanske militærapparat«, bemærkede Lavrov.

Lavrov fastholdt det diplomatiske bedrageri mht. Obamas rolle: »Barack Obama har, fik jeg at vide, altid støttet samarbejde med Rusland, og han bekræftede det selv under mødet med Vladimir Putin i Kina. Det ser for mig ud, som om militæret ikke adlyder deres øverstkommanderende ret meget.«

Lavrov gentog også, at USA ikke gør, hvad det har indgået aftale om at gøre. Kerry-Lavrov-aftalen fra 9. sept. havde som sin førsteprioritet på listen, en skelnen mellem USA-støttede grupper og Al-Nusra. »Hver gang, jeg møder Kerry, forsikrer han mig om, at Al-Nusra udgør den samme terrortrussel som Islamisk Stat«, sagde han. »Men de angriber ikke [Al-Nusra].«

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i mellemtiden USA for at degradere selve FN's Sikkerhedsråd.

»Det er altid let at iscenesætte et show i Sikkerhedsrådet. Men dette er en struktur, der har med ekstremt vigtige spørgsmål at gøre og træffer alvorlige afgørelser. Det, som den amerikanske side foretager sig i FN's Sikkerhedsråd, er ganske enkelt en devaluering af denne organisations betydning«, sagde hun til Rossiya 24 i et interview. »USA indgik en forpligtelse [til at skelne mellem terrorister og oppositionen], og den har de ikke opfyldt«, hvilket hun indikerede var årsagen bag USA's helt igennem udiplomatiske opførsel i Sikkerhedsrådet. På sin Facebookside læssede

Zakharova af på Samantha Power som respons på Powers karakteristik af det syriske-russiske angreb mod det af oprørerne besatte Aleppo som barbarisk: »Med hensyn til billedet ... så har verden ikke set noget mere barbarisk i moderne historie, end Irak og Libyen forgjort på Washington-manér.«

Rusland vil ikke acceptere yderligere ensidige skridt i Syrien

26. sept., 2016 – Den syriske krig eksploderede i FN's Sikkerhedsråd i går, under et sammentræde, der var hasteindkaldt af USA, U.K. og Frankrig, i et forsøg på at standse den russiskstøttede offensiv i Aleppo. Ud fra nyhedsrapporteringen at dømme, så var det ikke en diplomatisk indsats, men snarere et forsøg på at anklage den russiske og syriske regering for krigsforbrydelser, en bestræbelse, der blev vendt imod de tre vestlige repræsentanter af Rusland og Syrien, der anklagede dem for at støtte terrorister.

»Det, Rusland sponsorerer og gør, er ikke kontraterrorisme; der et barbarisme«, sagde en hyperventilerende Samantha Power (USA's FN-ambassadør). »I stedet for at forfølge fred, skaber Rusland og Assad krig. I stedet for at være med til at få livsreddende hjælp igennem til de civile, bomber Rusland og Assad de humanitære nødhjælpskonvojer, hospitaler og akutte beredskabsmandskab, der desperat forsøger at holde folk i live.«

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, svarede ved at sige, at Rusland ikke længere vil acceptere ensidige tiltag.

»Vi har altid gjort indrømmelser, i det mindste har vi forsøgt, og har opnået aftaler med den syriske regering«, sagde han. »I det lange løb endte det alt sammen med, at de militante kæmpere omgrupperedes, modtog forstærkning og iscenesatte nye offensiver.« Dernæst fulgte et ensidigt krav om, at den syriske regerings krigsfly skulle ophøre med flyvninger, som en indledningsvis betingelse, sagde Churkin. »Først sagde de, tre dage. Så sagde de, 'Nej, USA's præsident har skiftet mening, vi må have syv dage.' Ingen ved, hvorfor. Sådanne taktiske tricks kan ikke fortsætte i al evighed. Vi vil ikke gå med til yderligere ensidige skridt«, sagde han.

Den amerikanske side har, med hans ord, »faktisk erkendt sin manglende evne til at øve indflydelse på de grupper, den kontrollerer, og ærligt implementere aftalerne«, først og fremmest med at skelne mellem moderate grupper og terrorister og »trække relevante skillelinjer på jorden«.

Basar Ja'afari, Syriens FN-ambassadør, sagde til Rådet, at Syrien fortsat vil være forpligtet over for bekæmpelse af terrorisme, og at andre må ophøre med at udnytte det syriske folk. Han lovede, at den syriske regering ikke vil afgive én eneste centimeter af landets territorium, i henhold til den syriske forfatning og international lov, og understregede, at det, at gøre den humanitære krise politisk, kun vil forlænge den, øge syrernes lidelser og opmuntre til spredning af terrorisme. Han hånede de amerikanske, britiske og franske repræsentanter, der tilsyneladende har »genopdaget hjulet, når de siger, at den syriske regering søger at vinde Aleppo tilbage«. Man kan forestille sig, hvor storstilet denne monumentale opdagelse, som repræsentanterne af de tre, permanente medlemsstater i Sikkerhedsrådet har gjort, er, som om Aleppo er en by i Djibouti eller Afghanistan eller i Brasilien!«

Ja'afari fremførte anklagende, at USA, U.K. og Frankrig, de lande, der havde indkaldt til sammentrædet, gentagne gange havde blokeret for resolutioner i Sikkerhedsrådet, der

fordømte terrorangreb, ved hjælp af selvmordsmetoder, i Syrien, og nu er de engageret i en indsats for at »redde« bevæbnede terrorgrupper, som de på falsk vis giver betegnelsen »moderat opposition« og tilføjede, at dette altid sker, når de er på randen til at blive nedkæmpet. De glemmer, sagde han, billedet af en 12-årig, palæstinensisk dreng, der blev halshugget i Aleppo af Nour Eddin al-Zenki, en anti-Assad-gruppe, som USA faktisk støtter.

»Vi mener, at visse permanente medlemsstaters indkaldelse til dette sammentræde udgør et budskab fra disse stater til Jabhat al-Nusra og andre terrorgrupper med tilknytning hertil om, at den støtte og politiske dækning, de får, stadig står ved magt og ikke vil ophøre«, sagde han.

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin i FN's Sikkerhedsråd, den 25. sept., 2016.

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellemøstens og Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, *ikke* virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelse af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-spredningsregimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni:
http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2331698

POLITISK ORIENTERING den 22. sept. 2016: Kerrys våbenhvile i Syrien skudt i sønk af Det hvide Hus. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Rusland: Ingen tegn på bomber på nødhjælpskonvojen

– Al-Nusra offensiv i området

20. sept., 2016 – Alt imens USA's Udenrigsministerium simpelt hen erklærer, at russerne og/eller syrerne bombede FN/Røde Halvmåne-nødhjælpskonvojen i Syrien fra luften, så viser beviserne noget andet. Det russiske Forsvarsministeriums officielle talsmand, Igor Konashenkov, sagde i dag, at »Der er ikke gennemført noget luftangreb mod FN's nødhjælpskonvoj i den sydvestlige udkant af Aleppo af russiske eller syriske luftstyrker«.

Desuden indikerer videoen af scenen, der blev frigivet af de militante styrker, at konvojen blev ødelagt af brand, snarere end af bomber, sagde han. »Vi studerede omhyggeligt de såkaldte aktivisters videoptagelser af scenen og fandt ingen tegn på, at nogen raketter har ramt konvojen«, sagde Konashenkov og forklarede, at fartøjerne ikke har ødelæggelser, der stammer fra eksplosionsbølgen fra en raket fra luften. »Alt det, der ses på videoen, er en direkte konsekvens af, at lasten brød i brand, og det begyndte på en mærkelig måde, samtidig med, at militante kæmpere gennemførte en massiv offensiv i Aleppo«, sagde han.

Rusland overvågede konvojen fra droner frem til leverancen af dens ladning, som blev fuldført. »Omkring kl. 13:40 Moskva-tid var alle ladninger sikkert leveret til deres bestemmelsessted«, sagde Konashenkov. »Herefter ophørte centret for forsoning af krigsførende fraktioner i Syrien med at overvåge konvojen. Den russiske side fulgte ikke konvojens videre bevægelser. Al information om, hvor konvojen befandt sig, var kun kendt af de militante kæmpere, der kontrollerer disse områder.«

Den syriske, arabiske Røde Halvmåne-nødhjælpsorganisation sagde, at angrebet fandt sted ved deres lager, da materialet blev losset.

FN sagde, at de ikke kunne fastslå omstændighederne for hændelsen nu, men »diverse kilder« bekræfter, at branden startede fra artilleri-beskydning«, rapporterede TASS.

To højtplacerede embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium erklærede imidlertid, at forbryderen enten var Rusland eller den syriske regering, uden noget bevis. Talsmand for USA's Udenrigsministerium, John Kirby, gik endda så vidt som til at sige, at, som resultat af dette, »vil USA revurdere de fremtidige perspektiver for samarbejde med Rusland« – hvilket tydeligvis netop er hensigten hos dem i regeringen, der er imod ethvert samarbejde med Rusland.

Dette ville omfatte Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver Ben Rhodes, der sagde, »Alle de beviser, vi har, peger på den konklusion«, at Rusland og/eller Syrien begik denne grusomhed ved et luftangreb. Den samme CNN-rapportering lader dernæst, med følgende overskrifter, vide: »I øjeblikket er der ingen efterretninger, der specifikt indikerer, at syriske luftstyrker eller helikoptere befandt sig i området, selv om denne type information senere kunne komme for dagen, sagde embedsmanden.«

Dette er endnu et eksempel på Helga Zepp-LaRouches pointe med, at den frie presse i Amerika betyder, at den er totalt fri for sandhed.